385R1739

27.6.85 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 167/3

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 1739/85,

annettu 24 päivänä kesäkuuta 1985,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista peräisin olevien kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84(1) ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottaa huomioon komission mainitussa asetuksessa säädettyä neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan tekemän ehdotuksen,

sekä katsoo, että:

A. Väliaikaiset toimenpiteet

1) Asetuksella (ETY) N:o 3669/84(2) komissio otti käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Japanista peräisin olevien, Koyo Seiko Co. Ltd:n, Nachi Fujikoshi Corporationin (Nachi), Nippon Seiko KK:n (NSK) ja NTN Toyo Bearing Co. Ltd:n valmistamien tai viemien kuulalaakerien, joiden ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä, ja kartiorullalaakerien tuonnissa.

2) Asetuksella (ETY) N:o 1034/85(3) neuvosto pidensi kyseisen väliaikaisen tullin voimassaoloaikaa uudella enintään kahden kuukauden mittaisella jaksolla.

B. Menettelyn jatko

3) Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisen jälkeen ja ennen asetuksen (ETY) N:o 3669/84 3 artiklassa säädetyn yhden kuukauden määräajan päättymistä neljä viejää, joita asia koskee, pyysi komissiolta mahdollisuutta tulla kuulluksi ja niille annettiin tämä mahdollisuus, ja niille tiedotettiin yksityiskohtaisesti tosiseikoista, joihin komissio oli perustanut polkumyyntiä koskevat alustavat päätelmänsä.

4) Samat osapuolet NTN:ää lukuun ottamatta pyysivät lisäksi, että järjestettäisiin tiedotustilaisuus niistä tosiseikoista, joiden perusteella komissio aikoi vahvistaa lopullisen polkumyyntimarginaalin; näihin pyyntöihin suostuttiin. Lisäksi kyseisille osapuolille annettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomioitaan näistä tiedotustilaisuuksista.

5) Alustaviin määrityksiin johtaneiden tutkimusten lisäksi komissio suoritti lisätutkimuksia Nachin ja NSK:n toimitiloissa Tokiossa Japanissa.

6) Ennen väliaikaisten tullien asettamista tietyt japanilaiset pienet tuottajat ja viejät olivat ilmoittaneet komissiolle, että niiden mielestä menettely koski niitä, ja ne olivat tarjoutuneet yhteistyöhön. Kyseisille yhtiöille lähetettiin kyselylomakkeet, ja komission laati vastausten perusteella alustavan luettelon yhtiöistä, jotka valmistivat kyseisiä laakereita ja jotka olivat vieneet niitä yhteisöön viiteajanjakson kuluessa. Kyseessä olivat seuraavat yhtiöt, joiden toimitiloissa suoritettiin tarkastukset:

— Asahi Seiko Co. Ltd, Osaka,

— FKC Bearing Co. Ltd, Osaka,

— Fujino Iron Works Co. Ltd, Osaka,

— Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd, Osaka,

— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka,

— Maekawa Bearing MFG Co. Ltd, Osaka,

— Matsuo Bearing Co. Ltd, Osaka,

— Minamiguchi Bearing MFG Co. Ltd, Osaka,

— Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka,

— Sapporo Precision Inc., Sapporo,

— Wada Seiko Co. Ltd, Osaka.

Tutkimuksen kuluessa kävi ilmi, että Sapporo Precision Inc. ei ole valmistajayritys, vaan se hankkii lähes kaikki tämän tutkimuksen kohteena olevat laakerit Kita Nippon Seiko Co. Ltd:ltä eli tuotantoyritykseltä, jonka pääomasta Sapporo Precision Inc. omistaa enemmistön ja jota voidaan tämän vuoksi pitää tosiasiallisesti Sapporo Precision Incin hallitsemana. Ottaen huomioon tämä tosiseikka näitä kahta yhtiötä pidetään tässä tutkimuksessa yhtenä taloudellisena kokonaisuutena.

(1) EYVL N:o L 201, 30.7.1984, s. 1
(2) EYVL N:o L 340, 28.12.1984, s. 37
(3) EYVL N:o L 112, 25.4.1985, s. 1

Tämän jälkeen kaikille valmistajille ja viejille tiedotettiin komission päätelmistä, ja niille annettiin tilaisuus esittää huomioitaan; tietyt yhtiöt käyttivät tätä tilaisuutta hyväkseen.

7) Ennen asetuksen (ETY) N:o 3669/84 3 artiklassa säädetyn määräajan täyttymistä kaksi riippumatonta tuojaa pyysi mahdollisuutta tulla kuulluksi, ja niille annettiin tämä mahdollisuus, minkä jälkeen komissio keräsi tietoja eräästä toisesta kyseisten laakereiden tuojasta, nimittäin Findling Wälzlagerista Karlsruhe Saksan liittotasavalta.

C. Normaaliarvo

8) Väliaikaisen tullin alaisten laakerien normaaliarvo vahvistettiin lopulta riippumattomien ostajien samankaltaisista Japanissa myydyistä laakereista maksaman hinnan perusteella soveltamalla menetelmää, jota oli jo käytetty polkumyynnin alustavassa määrityksessä ja ottaen huomioon osapuolten, joiden etua asia koskee, ilmoittamat uudet tekijät.

Eräs osapuoli kiisti riippumattomien ostajien maksaman painotetun keskimääräisen kokonaismyyntihinnan käytön, jos valmistaja on kotimarkkinoilla myynyt tuotteitaan suoraan taikka kokonaan tai osittain hallitsemiensa myyntiyhtiöiden välityksellä. Kyseinen osapuoli esitti, että tällöin olisi käytettävä valmistajan riippumattoman asiakaskunnan ja myyntiä harjoittavan tytäryhtiön maksamaa painotettua keskimääräistä myyntihintaa, jos kyseiset hinnat ovat vertailukelpoisia, tai vahvistettava normaaliarvo ainoastaan valmistajalta riippumattomalle asiakaskunnalle suuntautuvan suoran myynnin perusteella. Ottaen huomioon tietoon saamansa tekijät komissio ei voinut varmistua siitä, ovatko valmistajan ja sen myyntiyhtiöiden välisten liiketoimien hinnat ja kustannukset vertailukelpoisia valmistajan ja riippumattoman asiakaskunnan välisten liiketoimien hintojen ja kustannusten kanssa. Koska valmistajan ja sen myyntiyhtiöiden välisiä liiketoimia ei voida pitää tavanomaiseen kaupankäyntiin kuuluvina, normaaliarvo olisi tämän vuoksi määritettävä asetuksen (ETY) N:o 2176/84 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti viejämaan tavanomaisessa kaupankäynnissä noudatettavien vertailukelpoisten hintojen perusteella; kyseiset hinnat ovat ne hinnat, jotka maksaa asiakaskunta, joka on riippumaton valmistajasta ja sen myyntiyhtiöistä, jotka muodostavat yhden taloudellisen kokonaisuuden, koska tuotantoyritys on yhtiöiden omistaja tai sillä on niissä enemmistövalta. Ainoastaan otettaessa huomioon tuotantoyritysten hallinnassa olevien myyntiyhtiöiden myynti tällä tavalla määritetty normaaliarvo kuvaa oikealla tavalla kotimarkkinoilla maksettavia kaikkia hintoja. Kyseisen valmistajan toimittamista tiedoista käy ilmi, että vaikka sen pääasiallinen myyntiyhtiö ja tämän sivuliikkeet myyvät tuotteita kotimarkkinoiden koko asiakaskunnalle, yhtiö myy suhteellisesti suuremmalle määrälle pieniä jakelijoita kuin sivuliikkeet, ja on kiistatonta, että tällä markkina-alalla hinnat ovat yleensä korkeammat.

9) Tutkimus pieniä valmistajia koskevasta polkumyynnistä tehtiin 1 päivän lokakuuta 1983 ja 31 päivän maaliskuuta 1984 välisenä aikana.

10) Kunkin pienen, ainoastaan laakereita tuottavan valmistajan normaaliarvon määrittämiseksi komissio valitsi edustavan näytteen kuulalaakereita, joiden yhteisöön viennin kokonaisarvo oli korkein ja jotka edustivat kunkin valmistajan osalta kokonaisuudessaan vähintään 75 prosenttia kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien yhteisöön suuntautuvasta viennistä viiteajanjaksona. Tämän näytteen normaaliarvo määritettiin Japanin markkinoilla samankaltaisista tuotetyypeistä maksettujen painotettujen keskihintojen perusteella. Jos valmistaja ei kotimarkkinoilla myynyt vientituotteen tyyppistä tuotetta, normaaliarvo määritettiin kotimarkkinoilla myytävälle sellaiselle tyypille, jonka ominaisuudet olivat mahdollisimman lähellä tosiasiallisesti vietävän tyypin ominaisuuksia. Jos samanlaista tyyppiä ei ollut, normaaliarvo vahvistettiin laskennallisen arvon perusteella laskemalla yhteen jokaisen yhtiön tuotantokustannukset ja voittomarginaali, joka on yhtä suuri kuin yhtiön edellisen tilikauden liikevoitto.

D. Vientihinta

11) Lukuun ottamatta tapauksia, joissa vienti suuntautui yhteisössä sijaitseviin tytäryhtiöihin, vientihinnat laskettiin laakerien valmistajille niiden myymistä tuotteista yhteisöön suuntautuvassa viennissä tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella. Tätä perustaa käytettiin suoraan yhteisön asiakaskunnalle myyneiden valmistajien lisäksi myös niihin valmistajiin, jotka myivät tuotteitaan vietäväksi yhteisöön Japanissa sijaitsevien riippumattomien välittäjäyhtiöiden, "kauppahuoneiden" kautta, ja niihin valmistajiin, jotka käyttivät molempia tapoja. Näissä tapauksissa sitä hintaa, jolla valmistaja myi laakereita välittäjäyhtiölle, pidettiin vientihin-

tana asetuksen (ETY) N:o 2176/84 2 artiklan 8 kohdan a alakohdan mukaisesti ottaen huomioon, että valmistaja oli tietoinen tavaroiden lopullisesta määräpaikasta niiden kauppahuoneeseen toimittamishetkellä, ja että normaaliarvo oli vahvistettu vastaavalle tasolle. Tämä menettelytapa merkitsee sitä, että kauppahuoneiden viedessä tavaroita omissa nimissään vienti on "muihin" sovellettavan tullin alaista, elleivät ne osoita, että vietävät laakerit tulevat valmistajalta, jonka vientiin sovelletaan alempaa tullia. Tässä tilanteessa otetaan huomioon kauppahuoneiden mahdollisuudet hankkia laakereita vientiä varten miltä tahansa lukuisista valmistajista.

Nämä mahdollisuudet huomioon ottaen toinen ratkaisu — joka muodostuisi itse kauppahuoneita koskevien, suuren hankkijamäärän lyhytaikaisiin suhteisiin perustuvien päätelmien tekemisestä — ei vaikuta järkevältä. Tätä menetelmää käytettiin myös, kun eräs valmistaja myi kyseisiä laakereita, tarkoituksena niiden vienti yhteisöön, toiselle riippumattomalle japanilaiselle valmistajalle, koska tämä ei tuottanut eikä myynyt samankaltaisia laakereita Japanin markkinoilla ja koska se tällä tavalla toimi kyseisen viennin kauppahuoneena. Näin ollen pidettiin epäolennaisena selvittää, vahvistiko välittäjäyhtiö myyntihintansa itsenäisesti ja/tai sovelsiko se kiinteää bruttovoittomarginaalia. Valmistajan vientihinnan sekä voittomarginaalin ja sellaisen välittäjäyhtiön yleiskustannusten, jota sen hankkija ei hallitse, laskeminen yhteen kyseisen valmistajan ehdottaman ratkaisun mukaisesti ei olisi perusteltua kuin siinä tapauksessa, että olisi määritettävä välittäjäyhtiön eikä valmistajan polkumyyntimarginaali.

12) Yhteisössä sijaitseviin tytäryhtiöihin suuntautuvaan vientiin käytettiin samaa menetelmää kuin väliaikaista tullia vahvistettaessa ottaen kuitenkin huomioon osapuolten, joiden etua asia koskee, ilmoittamat uudet tekijät. Tietyt osapuolet kiistivät vientihinnan laskemisen yhteydessä tehdyn kuuden prosentin voittomarginaalin vähentämisen japanilaisten valmistajien yhteisössä sijaitsevien tytäryhtiöiden osalta. Komission keräämistä tiedoista käy ilmi, että kyseistä marginaalia sovellettiin sekä varsinaisena myyntiä harjoittavana tytäryhtiönä toimivaan yhtiöön että kyseiset laakerit tullivarastoon varastoivaan ja myöhemmin yhteisöön etuyhteydessä olemattomille tuojille myyvään yhtiöön.

E. Vertailu

13) Verratakseen normaaliarvoa vientihintoihin komissio otti tarvittaessa huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot, kuten fyysisten ominaisuuksien ja myyntiedellytysten erot, jos voitiin osoittaa tyydyttävällä tavalla näiden erojen ja kyseisen myynnin välinen suora yhteys, ja se voitiin osoittaa niille edellytyksille, jotka koskevat luottoja, vakuuksia, tekniseen apuun liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä, välityspalkkioita, myyjille maksettuja palkkoja, pakkaamista, kuljetusta, vakuutuksia, käsittelyä ja liitännäiskustannuksia. Vertailu tehtiin vapaasti tehtaalla -vaiheessa. Yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia koskevia vaatimuksia ei otettu huomioon. Itse asiassa yhteisön lainsäädännössä rajoitetaan hintojen vertailukelpoi- suutta vahvistettaessa huomioon otettavat tekijät tiettyyn määrään olennaisia tekijöitä, joita ovat asetuksen (ETY) N:o 2176/84 2 artiklan 9 kohdassa mainitut fyysiset ominaisuudet, määrät, myyntiedellytykset, aika ja kaupan porras. Ainoa otsake, johon yleiset ja hallinnolliset kustannukset voitaisiin luokitella, on myyntiedellytyksiä koskeva, mutta tässä yhteydessä tarkistukset rajoitetaan eroihin, joilla on suora yhteys kyseiseen myyntiin. Yhteisön lainsäädännön mukaisesti yleisten ja hallinnollisten kustannusten eroissa ei yleisesti ottaen ole kyse tästä.

14) Eräs osapuoli väitti, että jos normaaliarvo oli vahvistettu valmistajasta tai valmistajan kokonaan tai osittain hallitsemasta myyntiyhtiöstä riippumattomien ostajien maksaman painotetun keskimääräisen kokonaismyyntihinnan perusteella, oli kotimaisten myyntiyhtiöiden yleisiin ja hallinnollisiin kustannuksiin tehtävä lisätarkistus vedoten siihen, että niiden kokonaiskustannuksilla oli suora yhteys kotimarkkinoiden myyntiin, koska kyseiset yhtiöt olivat myyneet laakereita ainoastaan kotimarkkinoilla. Tätä väitettä ei voitu hyväksyä. Ensinnäkin kyseinen väite vahvistaa, että tuotantoyrityksen myyntiä harjoittavien sivuliikkeiden ja sen myyntiyhtiöiden välillä on muodollinen ero, jota ei voida hyväksyä sen kiinteän yhteyden vuoksi, joka vallitsee valmistajan ja sen myyntiä harjoittavien tytäryhtiöiden välillä ja joka johtuu valmistajan kokonaishallinnasta, joka mainit-

tiin jo johdanto-osan 8 kappaleessa. Tämän vuoksi kyseisen osapuolen väite (jonka mukaan yleiskustannusten ja myynnin välinen suhde vaihtelee valmistajan ja myyntiyhtiöiden mukaan) ei ole perusteltu.

Toiseksi asetuksen (ETY) N:o 2176/84 mukaan tarkistuksia on mahdollista tehdä ainoastaan 2 artiklan 9 kohdassa mainittujen tekijöiden erojen huomioon ottamiseksi. Yksi kyseisistä tekijöistä liittyy "myyntiedellytyksiin". Kyseessä on tekninen, merkitykseltään suhteellisen rajoittunut ilmaisu, joka viittaa myyntisopimuksen velvoitteisiin, jotka voidaan vahvistaa itse sopimuksessa tai myyjän laatimissa myyntiä koskevissa yleisissä edellytyksissä. Ratkaisevaa on, ovatko kustannukset välttämättä tarpeen kyseisten myyntiedellytysten täyttämiseksi.

Jos ensimmäinen peruste täyttyy, on lisäksi osoitettava kyseisten kustannusten ja myynnin välinen suora toiminnallinen suhde, toisin sanoen on osoitettava, että kustannuksia syntyy myyntitapahtuman vuoksi. Kun yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia esiintyy, niillä ei yleensä ole tällaista suoraa toiminnallista suhdetta ja tämän vuoksi niitä ei voida tarkistaa. Ei ole syytä poiketa tästä ohjeesta muodollisten lainsäädännöllisten erojen vuoksi, joita eroja ovat esimerkiksi johtotehtävien määrääminen tietylle yhtiölle jonkin toisen yhtiön asemesta tai niiden määrääminen useammalle yhtiölle, yhtymän rakenne tai kotimaisesta myynnistä huolehtiminen tytäryhtiön tai myyntiyksikön kautta.

15) Eräs yritys vaati, että sen kotimarkkinoiden myyntiyhtiöiden osalta otettaisiin huomioon kohtuullinen voittomarginaali sekä näille yhtiöille aiheutuneet yleiset ja hallinnolliset kustannukset, vedoten kaupan partaassa oleviin eroihin yhtiöiden harjoittaman myynnin ja valmistajan vientiin harjoittaman myynnin välillä. Tämän vaatimuksen osalta on ilmeistä, että ottaen huomioon yhtäältä myyntiyhtiöiden ja toisaalta valmistajan sivuliikkeiden tai myyntiyksiköiden toimien samankaltaisuus sekä näiden yhtiöiden asiakasryhmien koostumuksen samankaltaisuus kaupan portaassa ei ole yhtään perusteltua eroa. Lisäksi kyseinen vaatimus olisi hylättävä johdanto-osan 14 kappaleessa esitetystä syystä, jonka mukaan valmistajan ja sen myyntiä harjoittavien tytäryhtiöiden välinen ero on luonteeltaan täysin muodollinen.

16) Jotkut osapuolet esittivät, että koska järjestäytyneiden tuojien ollessa kyseessä tuojalle aiheutuneet kaikki kustannukset otetaan huomioon vientihintaa laskettaessa, olisi sovellettava samanlaista menetelmää, jos järjestäytynyt myyntiyhtiö harjoittaa epäsuoraa myyntiä kotimarkkinoilla. Tässä väitteessä yhdistyy kaksi eri asiaa, eli vientihinnan määrittäminen etuyhteydessä olevan tuojan jälleenmyyntihinnan perusteella sekä normaaliarvon ja vientihinnan vertailu. Vientihinnan määrittämistä varten asetuksessa (ETY) N:o 2176/84 säädetään kaikkien tuonnista ja jälleenmyynnistä aiheutuneiden kustannusten vähentämisestä. Tämän olisi johdettava vientihintaan, jota pidetään sellaisena, että viejäyhtiön ja sen järjestäytyneen tuojan välinen suhde ei ole vaikuttanut siihen. Normaaliarvon ja vientihinnan vertailuun sovelletaan muita sääntöjä; ne ovat johtaneet kaikkien sallittujen tekijöiden hintojen tarkistuksiin, kuten johdanto-osan 13 kappaleessa selitetään.

F. **Polkumyyntimarginaalit**

17) Normaaliarvoa verrattiin vientihintaan liiketoimi liiketoimelta, ja samanhintaiset vientitapahtumat yhdistettiin.

18) Useat osapuolet esittivät uudelleen vaatimuksen siitä, että normaaliarvoa ei pitäisi verrata vientihintaan liiketoimi liiketoimelta, vaan kotimarkkinoilla käytettyä painotettua keskihintaa pitäisi verrata kunkin laakerityypin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan. Syyt asetuksen (ETY) N:o 2176/84 2 artiklan 13 kohdan b alakohdan mukaiseen kunkin liiketoimen erikseen huomioivan menetelmän käyttöön esitetään väliaikaisen tullin käyttöön ottamisesta annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3669/84 johdanto-osan 12 kappaleessa, ja ne vahvistetaan polkumyynnin lopullista määritystä varten.

19) Sen jälkeen jokaisen laakerityypin edellä mainitulla perusteella vahvistetut polkumyyntimarginaalit painotettiin tutkimuksen kohteena olleiden laakerien viennin cif-kokonaisarvon mukaisesti. Jos valmistajat myivät myös kauppahuoneiden välityksellä korkeammilla hinnoilla kuin suoran viennin yhteydessä, se otettiin huomioon sekä erityyppisiä laakereita koskevien polkumyyntimarginaalien laskemisessa että näiden marginaalien painottamisessa cif-kokonaisarvon mukaisesti. Kullekin yhtiölle vahvistettiin seuraavat polkumyyntimarginaalit:

	Kuulalaakerit (%)	*Kartiorulla-laakerit* (%)
NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka:	3,20	2,09
Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka:	5,52	4,39
Nippon Seiko KK, Tokio (NSK):	16,71	45,04
Nachi Fujikoshi Corporation, Tokio (Nachi):	13,91	22,72
FKC Bearing Co. Ltd, Osaka:	1,21	ei vientiä
Fujino Iron Works Co. Ltd, Osaka:	7,97	ei vientiä
Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka:	21,75	ei vientiä
Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka:	4,23	ei vientiä
Sapporo Precision Inc., Sapporo:	1,86	ei vientiä
Wada Seiko Co. Ltd, Osaka:	10,73	ei vientiä.

Vahvistettiin, että Inoue Jikuuken ja Maekawa Bearingin vienti ei ollut tapahtunut polkumyynnillä ja että Matsuo Bearingin (0,98 %) ja Minamiguchi Bearingin (0,97 %) todetut polkumyyntimarginaalit eivät olleet merkittäviä.

20) Yhden asianomaisen valmistajan, Izumoto Seiko Co. Ltd:n normaaliarvoon liittyviä tietoja, jotka oli toimitettu vastauksena kyselylomakkeeseen, ei voitu todentaa paikalla tehdyn tutkimuksen yhteydessä, ja siinä tilanteessa komission virkamiehille toimitettiin muita ristiriitaisia tietoja. Kyseiselle yhtiölle annettiin sen vuoksi viimeinen tilaisuus toimittaa täydelliset tiedot kirjallisesti ja sitä pyydettiin sallimaan näiden tietojen tarkastus komission yksiköissä. Yhtiö ei toimittanut minkäänlaisia tietoja, jotka olisi voitu todentaa. Polkumyynnin määrityksen perusteena kyseisen yhtiön osalta oli sen vuoksi pidettävä tunnettuja tosiseikkoja, ja laskelmiin käytettiin yhtiön toimittamia tietoja ainoastaan siltä osin kuin niitä pidettiin riittävän luotettavina.

21) Niiden valmistajien tai viejien osalta, jotka eivät ilmoittautuneet tutkimuksen kuluessa, polkumyynti vahvistettiin tunnettujen tosiseikkojen perusteella. Näin ollen komissio oli sitä mieltä, että tutkimustulokset muodostivat asianmukaisen perustan polkumyynnin tason määritykselle ja että jos olisi oletettu kyseisten toimijoiden polkumyyntimarginaalin olleen alhaisempi kuin tutkimuksessa mukana olleiden valmistajien ja viejien vahvistetut korkeimmat polkumyyntimarginaalit, se olisi merkinnyt palkkion myöntämistä niille, jotka eivät olleet yhteistyöhaluisia. Tämän vuoksi arvioitiin aiheelliseksi käyttää viimeksi mainittuja marginaaleja niihin valmistajiin ja viejiin, jotka eivät olleet tarjoutuneet yhteistyöhön.

G. **Vahinko**

22) Neuvosto tarkasteli uudelleen tekijöitä, jotka saivat komission tekemään komission asetuksessa (ETY) N:o 3669/84 esitetyt vahinkoa koskevat päätelmät. Koska yksikään osapuolista, joiden etua asia koskee, ei ilmoittanut uusista tekijöistä tai esittänyt perusteltua näyttöä, joka voisi saattaa kyseenalaiseksi komission alustavassa määrityksessään omaksuman vahinkoa koskevan päätelmän oikeellisuuden, kyseiset päätelmät vahvistettiin. Näiden lopullisesti vahvistettujen tosiseikkojen perusteella, erityisesti yhteisön markkinoilla tehtyjen alhaisempien hintatarjousten osalta, Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä, ja kartiorullalaakerien polkumyyntihintaisen tuonnin aiheuttamaa vahinkoa on pidettävä merkittävänä riippumatta muista tekijöistä aiheutuneesta satunnaisesta vahingosta.

H. **Yhteisön etu ja tulli**

23) Kyseisten laakerien yhteisössä olevista ostajista vain yksi toimi väliaikaisen tullin käyttöön ottamisen jälkeen ja valitti, että tullin käyttöönoton vaikutuksesta kilpailu Itä-Euroopasta peräisin olevien laakerien suhteen vaikeutui. Vaikka tällaisten vaikeuksien olemassaolo oli mahdollista, ne eivät silti ole perusteena sille, ettei Japanista tulevan vahinkoa aiheuttavan tuonnin vastaisia toimenpiteitä toteutettaisi. Sillä välin komissio aloitti uudelleen polkumyyntimenettelyn Itä-Euroopasta peräisin olevaa laakerien tuontia vastaan.

24) Yhteisön tuotannon kohtaamien erityisen vakavien vaikeuksien ja tuotannon taloudellisen, sosiaalisen ja strategisen merkittävyyden vuoksi sekä koska polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta aiheutuneella hintojen kohoamisella on ollut suhteellisen vähäinen vaikutus yhteisössä valmistettujen tuotteiden kustannuksiin, neuvosto päätyi siihen, että toimenpiteiden toteuttaminen on yhteisön edun mukaista. Näissä olosuhteissa yhteisön etujen suojaamiseksi on otet-

tava käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä, ja kartiorullalaakerien tuonnissa; samoin on kannettava lopullisesti käyttöön otetun tullin mukaisesti väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olleet määrät Koyo Seiko Co. Ltd:n (molempien laakeriryhmien osalta), Nachi Fujikoshi Corporationin (molempien laakeriryhmien osalta) ja NTN Toyo Bearing Co. Ltd:n (ainoastaan kartiorullalaakerien osalta) tapauksissa, ja muissa tapauksissa väliaikaisen tullin mukaisesti. Ottaen huomioon aiheutuneen vahingon laajuus ja erityisesti komission tekemän tutkimuksen aikana todetut alhaisemmat tarjotut hinnat polkumyyntitullin määrän olisi oltava polkumyyntimarginaalin suuruinen pyöristettynä lähinnä pienempään prosentin kymmenykseen. Kaikissa tutkituissa tapauksissa todettiin tuotujen laakereiden osalta hinnan alennuksia, jotka olivat sekä väliaikaisia että lopullisia käyttöön otettuja tulleja suurempia, kyseisen ajanjakson hintatasojen perusteella.

25) Eräs osapuolista esitti pyynnön, että kuulalaakereiden käyttöön otettu lopullinen tulli rajoitettaisiin koskemaan ainoastaan syväuraisia, yksirivisiä kuulalaakereita, koska aikaisemmat hintasitoumukset oli rajattu tähän laakeriryhmään ja myös tutkimus oli rajoittunut kyseiseen ryhmään.

Vaikka aikaisemmat hintasitoumukset olikin rajattu kyseiseen kuulalaakeriryhmään, tämän tutkimuksen tarkoituksena on tarkastella uudelleen aiemmin käytetyn menettelyn yhteydessä toteutettuja kuulalaakereita ja kartiorullalaakereita koskevia toimenpiteitä, ja kyseinen menettely ei ollut rajoitettu tiettyyn kuulalaakerityyppiin. Tämänhetkisen tutkimuksen vuoksi tämän menettelyn yhteydessä toteutettuja toimenpiteitä ei tämän vuoksi ole syytä rajoittaa samalla tavalla kuin aikaisempia hintasitoumuksia. On myös totta, että neljän tärkeimmän valmistajan ja viejän tutkimus keskittyi syväuraisiin, yksirivisiin kuulalaakereihin, mutta kyseisiä laakereita on kuitenkin pidettävä näiden neljän hankkijan kaikkea yhteisöön suuntautuvaa kuulalaakereiden vientiä edustavina. Tätä edustavuutta ei kiistänyt yksikään näistä neljästä yhtiöstä, joita oli väliaikaisten tullien käyttöön ottamisen jälkeen nimenomaisesti pyydetty toimittamaan tiedot muiden kuin syväuraisten ja yksirivisten kuulalaakerien normaaliarvosta ja vientihinnoista, mikä antoi niille mahdollisuuden osoittaa, että tietyt näistä tuotetyypeistä kuuluivat tärkeimpien vietävien tuotetyyppien joukkoon ja edustivat 75 prosenttia yhteisöön suuntautuvasta viennistä. Yksikään yhtiöistä ei toimittanut kyseisiä tietoja.

Pienien valmistajien osalta tutkimuksessa otettiin huomioon kaikki yhteisöön vietävät kuulalaakerityypit.

26) Eräs riippumaton tuoja ilmoitti, että sen japanilainen hankkija oli korottanut vientihintojaan huomattavasti huhtikuusta 1984 alkaen, toisin sanoen komission polkumyyntimarginaalin laskemista varten valitseman viiteajanjakson päätyttyä, ja vaati että nämä korotukset oli otettava huomioon lopullista polkumyyntimarginaalia määritettäessä.

Asetuksen (ETY) N:o 2176/84 12 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntimarginaalin lopullinen määritys perustuu aina tutkimusajanjaksoon. Lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä toteutettaessa tämän ajanjakson jälkeen sattuvat tapahtumat, sekä polkumyynnin että vahingon osalta, on jätettävä ottamatta huomioon. Mikä tahansa muu menetelmä tekisi tutkimuksesta käytännöllisesti katsoen jatkuvan ja mahdollistaisi sen, että viejät voisivat vääristää tuloksia lyhytaikaisilla hinnan korotuksilla; lisäksi tästä ei säädetä asetuksessa (ETY) N:o 2176/84.

I. Sitoumukset

27) Yksikään viejistä, joita tutkimus koskee, ei tarjonnut hintasitoumusta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Yhteisen tullitariffin nimikkeeseen ex 84.62 kuuluvien ja Nimexe-koodia 84.62-09 ja 84.62-17 vastaavien Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä, ja kartiorullalaakerien tuonnissa otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, lukuun ottamatta Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd:n, Maekawa Bearing MFG Co. Ltd:n, Matsuo Bearing Co. Ltd:n ja Minamiguchi Bearing MFG Co. Ltd:n valmistamia laakereita.

2. Polkumyyntitullin määrä, joka ilmaistaan prosentteina nettohinnasta tullaamattomana vapaasti yhteisön rajalla, vahvistetaan seuraavasti:

a) kuulalaakerit (joiden ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä), joiden valmistaja on:

— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka:	3,2 %
— Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka:	5,5 %
— Nippon Seiko KK, Tokio (NSK):	16,7 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokio (Nachi):	13,9 %

— FKC Bearing Co. Ltd, Osaka:	1,2 %
— Fujino Iron Works Co. Ltd, Osaka:	7,9 %
— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka:	21,7 %
— Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka:	4,2 %
— Sapporo Precision Inc., Sapporo:	1,8 %
— Wada Seiko Co. Ltd, Osaka:	10,7 %
— muut:	21,7 %

b) kartiorullalaakerit, joiden valmistaja on:

— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka:	2,0 %
— Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka:	4,3 %
— Nippon Seiko KK, Tokio (NSK):	45,0 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokio (Nachi):	22,7 %
— muut:	45,0 %.

3. Mainittuun tulliin sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä.

2 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 3669/84 nojalla väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olleet määrät kannetaan lopullisesti käyttöön otetun tullin mukaisesti Koyo Seiko Co. Ltd:n (molempien laakeriryhmien osalta), Nachi Fujikoshi Corporationin (molempien laakeriryhmien osalta) ja NTN Toyo Bearing Co. Ltd:n (ainoastaan kartiorullalaakerien osalta) tapauksissa, ja muissa tapauksissa eli Nippon Seiko KK:n (molempien laakeriryhmien osalta) ja NTN Toyo Bearing Co. Ltd:n (kuulalaakerien osalta) tapauksissa väliaikaisen tullin mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. SIGNORILE